

Respir parfumul tău

Mihai Manolescu

Respir parfumul dimineții, cu nesat,
Mințindu-mă că încă ești cu mine,
Deși iubirea noastră-i amintire
Pe care nu știu de mai dai vreun sfânt.

Încerc să mă încarc din nou cu prospețime
Și unei existențe-anoste să-i dau sens,
Chiar dacă nu voi mai trăi intens,
Ca în acele preafrumoase zile.

Cu ochii-nchiși 'mi-nchipui că aici te am
Și inspirând în zori parfum de iasomie
Parcă prezența ta e mult mai vie,
Deși noi nu ne-am mai văzut de-un an...

Ce vrajă ar trebui acum să fac
Și ce cuvinte magice, rostite,
Ar re-noda acele jurăminte
Rostite-n urmă cu un sfert de veac?